

te myndigheder løser selv eventuelle tvivlsspørgsmål mellem dem om gennemførelsen eller fortolkningen af konventionen ved gensidig aftale.

Efter *Artikel 25* skal bistandsanmodninger og svar derpå affattes på engelsk, fransk eller det sprog, som de berørte parter kan blive enige om.

Artikel 26 giver staterne mulighed for bilateralt at fastsætte regler om fordeling af omkostninger, der pådrages i forbindelse med ydelse af bistand. Hvis en sådan aftale ikke indgås, skal sædvanlige omkostninger bæres af den stat, der anmodes om bistand. Ekstraordinære omkostninger skal bæres af den stat, som anmoder om bistand.

Slutbestemmelser.

Artikel 27 sikrer, at konventionen ikke begrænser eller begrænses af andre internationale konventioner om bistand i skattesager. For Danmarks vedkommende har det bl.a. betydning, at adgangen til at yde bistand efter den nordiske bistandsaftale forbliver uberørt, da denne aftale er vidererækkende end konventionen. For så vidt angår EF-direktivet om gensidig bistand i skattesager, følger det af *artikel 27*, stk. 2, at direktivets bestemmelser skal anvendes i sager om bistand mellem EF-staterne.

Artikel 28 regulerer proceduren for konventionens undertegnelse, ratifikation og ikrafttræden. Konventionen kan undertegnes af medlemsstaterne i Europarådet og OECD. Staterne bindes af konventionen, når deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumentet er deponeret hos en af depositarerne (Europarådets eller OECDs generalsekretær). Konventionen træder dog først i kraft tre måneder efter, at fem stater har ratificeret og deponeret konventionen. For stater, som derefter tiltræder konventionen, træder konventionen i kraft tre måneder efter, at konventionen er ratificeret og deponeret.

Konventionen er udfærdiget på engelsk og fransk. Hvis der opstår tvivl om forståelsen af konventionens bestemmelser, skal den engelske eller franske tekst lægges til grund for fortolkningen.

Artikel 29 vedrører konventionens territoriale anvendelsesområde. Hver stat skal specificere det territorium, som konventionen skal gælde for. Danmark vil i forbindelse med undertegnelsen af konventionen give følgende erklæring, der er i overensstemmelse med den territorialdefinition, som anvendes i vore bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster:

»For så vidt gælder Danmark skal konventionen om gensidig bistand i skattesager finde anvendelse på Kongeriget Danmarks territorium, herunder Danmarks territorialfarvand såvel som ethvert andet havområde i den udstrækning dette område ifølge dansk lovgivning og i overensstemmelse med inter-

national ret er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til andre aktiviteter med henblik på økonomisk efterforskning og udnyttelse af området.«

Ifølge *artikel 30* kan den enkelte stat tage forbehold med hensyn til visse specificerede bistandsformer. Bestemmelsen opregner fem kategorier af forbehold, som kan tages:

- forbehold for så vidt angår bistand vedrørende visse kategorier af skatter,
- forbehold for så vidt angår bistand ved inddrivelse
- forbehold for så vidt angår bistand i sager, hvor skattekravet er opstået før konventionens ikrafttræden,
- forbehold for så vidt angår bistand til forkyndelse,
- forbehold for så vidt angår tilladelse til, at forkyndelse sker gennem postvæsenet.

Opregningen er udtømmende.

Forbehold kan tilbagekaldes og nye forbehold tages på ethvert tidspunkt. Hvis et nyt forbehold tages efter, at konventionen er trådt i kraft for en stats vedkommende, vil forbeholdet først få virkning efter en tremåneders periode, som beskrevet i stk. 3. En tilbagekaldelse får virkning fra den dag, hvor en af depositarerne modtager meddelelsen.

En stat, som har taget forbehold, kan ikke kræve bistand af en anden stat i en større udstrækning, end den selv har forpligtet sig til. Et forbehold gælder således gensidigt.

Artikel 31 regulerer opsigelsesproceduren. En stat kan på ethvert tidspunkt opsig konventionen ved en meddelelse til en af depositarerne. Opsigelsen får virkning fra og med den første i den måned, som følger efter udløbet af tre måneder efter den dato, hvor depositaren modtager meddelelsen.

Efter opsigelsen består statens tavshedspligt efter *artikel 22* så længe, at staten er i besiddelse af dokumenter eller oplysninger, som er modtaget i overensstemmelse med konventionen.

Artikel 32 vedrører depositarernes opgaver. Depositarerne skal underrette OECDs og Europarådets medlemsstater og hinanden om handlinger, meddelelser og forbehold, som har tilknytning til overenskomsten.

Lovforslagets provenumæssige og administrative konsekvenser.

Det må antages, at lovforslagets gennemførelse vil åbne mulighed for en effektivisering af ligningen, hvilket i hvert fald på længere sigt vil medføre en